

Усѣтъ *м. св.* **Усѣщамъ** *м. дл.* предъугадаю,—дываю, предчувствую; почувствую, чувствую; замѣчу,—чаю: Той като че усѣщаше бацинѣтъ си желѣ. *Р. 14.* Духнѣте съ уста, и тоя си чѣсъ щете усѣтите вѣтъръ. *Л. Д. 71 р. 92.* Дѣтето усѣща кога ще го подбере да кашле. *иб. р. 136.* Кога смы близу при огъня, ные усѣщамы топло, а зимѣ, кога ся оттеглимъ отъ огнището, усѣщамы студъ. *иб. 69 р. 75.* Восрадиле ся юнаци Какъ щать, да минатъ Презъ Солунъ града голяма, Та никой да ги не сети Не сети и не усети. *М. 153.* Перситѣ не усѣтили кога Грыцитѣ освоили Сардиса. *Ј. 65.* Чтомъ го усѣтишь, че ся е умокрило веднага прѣиловый въ сухо. *Л. Д. 69 р. 99.* Стоянтъ въ тъмницѣ засвири Съсъ мѣднѣ свиркѣ овчарскѣ, Югичи сѣ' го усѣтили, Съ крака прагове ровѣхѣ При Стояна да си отидѣтъ. *Пк. 141.*—са, догадаюсь,—дываюсь: Иванъ не са усѣти да посѣгни и да турѣ отъ жеравата вѣгленче и да си запали лулата. *Зк. 192.* Никой са не е усѣтил, Гѣтанѣа да му сполучи, Усѣтил са е млад Гургѣл. *Пс. 14, 439.* **Усѣщане** *с. с.* Всякой знае какво усѣщаніе докарва топлината. *Л. Д. 69 р. 74.* Прѣсилены и продължителны усѣщанія докарвать да намалѣе чувствителността на оръдія. *иб. 72 р. 145.* Основа на совѣстѣта е нравственното усѣщаніе. *иб. 71 р. 169.*

Усигурѣ *м. св.* **Усигурѣвамъ** *м. дл.* обезпечу,—чиваю; застрахую,—ховываю **Усигурѣвание** *с. с.* обезпеченіе; страхованіе: Има и дружества за усигурѣваніе имота. *Л. Д. 1873 р. 219.*

Усиленъ *пр.* **Усиленичкъ** *ум.* тяжелый, затруднительный: Когато дойдѣтъ усилни времена, не имотнитѣ лесно сѣ премѣстватъ. *Сб. 90.* Настанѣхѣ усильны години за Австрійскитѣ народы. *Л. Д. 73 р. 118.* Селскій животъ му стана усиленъ и умразенъ. *Зк. 47.* Тогава му конянтъ продумалъ въ нова усиленно врѣме и му рѣкалъ: Иване мой сайбію! *Ч. 256.* А повече му было усиленно дѣто сѣщитѣ неговѣ рѣцѣ щѣха да заколѣтъ дѣщеря му. *Х. I, 38.* На коне звонци да сваляшѣ, На коне, Велко, на овце; Че като че звѣнтатъ, То усиленно ми доходи. *М. 140.* Виждамъ та, батьо, да ти е нѣщо усильничко; я поглѣжъ какъвъ си поблѣднялъ, какъвъ си отслабналъ. *Зк. 202.*

Усилѣ *м. св.* **Усилѣвамъ** **Усилвамъ** *м. дл.* 1) усилию,—ливаю: Смалявай желаніята, а усилвай мощьта. *Л. Д. 69 р. 104.* Изобщо мыслѣть, че ягката храна усилвала по-скоро дѣцата. *иб. 72 р. 136.* Усилваннѣтъ всякога дѣждъ ма пропади отъ тамо. *Р. С. 48.* 2) принужу,—ждаю: Ти болѣри не сѣ имали никакъвъ власть да усилятъ народъ да имъ работи. *Гн. 261.* 3) одолѣю,—ваю: Най послѣ слабостѣта до толкова усили Милча, щото го трѣшна въ постеля. *Зк. 205.*

Усипѣ *м. св.* **Усипуемъ** *м. дл.* оболью, обливаю: Ако воі не дадѣш (паре), усипе те. Н'у (преперугуту) усипуіе свака йжа. *Пс. 18, 453.*